

Fransche ballet, noch een nabloei van de technische virtuositeit der Italianen, maar een voortbouwen, waaraan misschien de oude traditie ten grondslag ligt, maar dat niet verstard is, doch wel degelijk rekening houdt met de stroomingen, met den geest van dezen tijd; het is een eeuwig zich vernieuwen en volmaken. Het is een voortdurend studeeren en oefenen onder strenge tucht; want niet voor niets is Anna Pavlova een leerlinge der Keizerlijke Russische Balletschool te Peterburg; waarvan zij nu nog getuigt dat er geen inrichting ter wereld is, waar de jeugd zoo zeker, zoo doelbewust wordt voorbereid voor een kunstzinnig beroep, waar de technische en artistieke vorming van dien aard zijn, dat zij een enormen steun beteekenen voor de latere loopbaan der leerlingen.

Anna Pavlova kwam op haar negende jaar al op de balletschool. Als jong kind van een jaar of zes had haar moeder haar eens meegenomen naar een ballet-matiné in het Marinsky-Theater, want het Russische volk danst veel en graag, en de nationale volksdansen werden in eere gehouden. Die middag-opvoering van „Doomroosje”, waarvoor Tschaikowsky zijn wonderbare muziek geschreven heeft, zij besliste over haar volgend leven. Zij bleef smeeken, aandringen, woedend worden, tot haar moeder eindelijk besloot er met den directeur der balletschool over te spreken, met het resultaat dat zij ten slotte toegelaten werd en haar loopbaan kon beginnen.

De keizerlijke balletschool was nog een stichting van keizerin Elisabeth, de dochter van Peter de Groote, die zeer veel voor de danskunst voelde. Het was in den tijd, dat Frankrijk het land was voor de balletkunst en de keizerin liet dan ook den balletmeester Didelot komen, die ruim veertig jaar lang, tot aan zijn dood, het directoraat voerde. Hij vermaakte zijn huis en vermogen aan de school, die hij had helpen stichten, en waarvan hij de deugdelijke grondslagen gelegd had. Na hem kwam Saint-Léon, die opgevolgd werd door Petipas, aan wien Pavlova, zooals zij zelf vertelt, zeer veel te danken heeft. Hij werd niet alleen haar leermeester en leider, maar haar geestelijke mentor, die haar vertelde van de groote kunstenaressen die hij gekend had, die haar eerezucht prikkelde, die haar aanzette en dan ook degeen was, die den meesten invloed op haar latere vorming heeft uitgeoefend.

Met haar komst op de keizerlijke balletschool begon voor de kleine Anna Pavlova een tijd van hard werken en ernstig studeeren, waar zij nooit spijt van gehad heeft.

Het was er, vertelt zij, als in een klooster, streng en ordelijk en van een volmaakte tucht. 's Morgens om 8 uur was de réveille en werden de kleine meisjes al getraind om zorg aan hun uiterlijk, hun tanden, hun haren, hun handen te besteden; maar na het morgengebed, en het ontbijt, begonnen om 9 uur in de groote, lichte, ruime zaal de danslessen tot 12 uur toe. Na de lunch een korte wandeling en dan weer studeeren tot 4 uur; de tijd na het diner was voor de scherm-, muziek en andere lessen bestemd. Zoo